

Zveme vás

5. - 7. 2. 2010 **III. Víkendovka pro děti a mládež v roce kněží** (fara Kosova Hora – Sedlec Prčice) na téma: **Jak se žije kněžími ve světě:** Číně, Peru, Slovensku, Ugandě, Anglii. Dozvíte se i zajímavosti o těchto zemích a shlédnete fotoreportáž se zajímavými příběhy z Peru.

Kontakt I. Čiháková: 604 383 498

Neděle 7. 2. 2010 „**NOPR**“ (v ZUŠ Sedlec Prčice) **Prenatální diagnostika a život s dětmi s postižením** Začátek společného odpoledne, předání dětí na faře Sedlec Prčice (13:30), od 14:00 hod. přednáška MUDr. Mária Smehila: *Možnosti prenatální diagnostiky vrozených vývojových vad plodu.* Dále svědectví manželů: *K čemu jsem došli, když naším životem jeden telefonát zahýbal.* V 16:00 hod. přednáška Mgr. Evy Klíkové PhDr.: *Vztah k lidem s postižením a jejich přínos pro společnost.* V 17:30 hod. závěrečná modlitba v kostele s požehnáním pro rodiny.

Pátek 12. 2. 2010 **Tygrí z fary** – Kosova Hora 15:00 - 19:00 hod.

FARNÍ LISTY 1/2010

Neprodejný občasník římskokatolické farnosti Sedlčany. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Sedlčany, Komenského nám. 44, CZ 264 01 Sedlčany; tel.: +420 318 822 970; IČ: 18608817; BÚ: 522364389/0800; E-mail: farnost.sedlcany@centrum.cz; www.farnost.sedlcany.cz. Redakční rada: P. M. Miškovský (tel.: 724 550 009, e-mail: marek.miskovsky@quick.cz), P. M. Vlček (tel.: 607 680 782, e-mail: mavlcek@seznam.cz), B. Němeček, L. Jelen, L. Jelen ml.

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.

Od března do prosince 2010 **Kurz pedagogu** nejen pro mámy s dcerami bude probíhat na faře v Kosově Hoře – více viz. plakátek

Snoubenci, chcete se letos brát?

Přijďte co nejdříve za svým knězem na faru, abyste včas nastoupili na potřebnou přípravu. Těší se na Vás: P. Marek Miškovský, P. Martin Vlček, Ivanka a Martin Čihákoví

**Římskokatolická farnost
Sedlčany**

Vás srdečně zve na

FARNÍ PLES

v pátek 29. 1. 2010

v hostinci „Na Růžku“ v Osečanech

Začátek v **19.30 hodin**

*K tanci i poslechu hraje
skupina KLASIK*

Vstupné 100 Kč

*Předtančení, Bohatá tombola
Vstupenky k zakoupení na faře nebo
přímo na místě.*

Pravidelné bohoslužby v naší farnosti

	8:00 Sedlčany, Kosova Hora
Ne	9:30 Chlum, Jesenice
	11:00 Dublovice, Počepice
	14:30 Vojkov (3. Ne v měsíci)
Út	18:00 Sedlčany (Se)
St	9:00 Se, 15:30 Počepice
Čt	*14:00 Dom. duch Vojkov (* 1.Čt)
	16:30 Dublovice, 18:00 Se
Pá	9:00 Se, 18:00 Kosova Hora
So	15:00 Dom. duch. Se, 18:00 Se

č. 1/2010
24. ledna 2010

OBRÁCENÍ SV. PAVLA

Doba mě donutila

Nedávno jsem měl telefonní rozhovor s jedním otcem. Žádal mě o propuštění ke křtu dítěte mimo farnost. Důvod byl nasnadě: on je katolík, dítěti je už přes půl roku (proto ten křest spěchá), ale s partnerkou ještě nejsou svoji – a já bych po nich jistě chtěl nejprve svatbu. Na mou námitku, že když to mohlo počkat doteď, jistě bychom mohli zvládnout před křtem i přípravu na svatbu a potom dítě pokřtít mi vysvětlil, že to možné není, že teď dostávají dům (a to je drahé), takže by neměli dost peněz na velkou svatbu. Zkusil jsem to ještě jednou, ale dozvěděl jsem se, že už mluvili s jiným panem farářem, ten že jim dítě pokřtí (jen chce to propuštění) a přípravu na svatbu začnou potom. Pak zaznělo (trochu podrážděně): „Tak dáte nám to propuštění nebo ne?!“ Polkl jsem a zeptal se, zda tu jde o nějaký obchod, že snad chápe, že normální je nejprve si někoho vzít a potom stavět dům a plodit potomky. Odpověď (s nádechem že tomu nerozumím) byla: „víte k tomu mě donutila doba, je taková.“ Řekl jsem, že tu paní co ho donutila neznám, ale jestli to opravdu chce, tak ať přijde...

Rozhovory tohoto druhu nejsou každodenní záležitostí, ale nejsou zas tak řídké. Vycházejí z toho, že mladým lidem nikdo (snad krom faráře, který tomu ale přece nerozumí) neřekne co je správné – normální (ve smyslu norma = správné chování). Za „normální“ se obecně bere to co je dnes obvyklé (co se stalo zlo-zvykem). Abych přijal nějakou normu, musím ji nejprve poznat a potom pochopit její správnost a důležitost. Proto my křesťané čteme a posloucháme Slovo Boží s výkladem, abychom pochopili jak máme správně žít. Když mi nějaká babička řekne, že to bylo krásné kázání, to že by měli slyšet mladí, obvykle se na ni usměji. Někteří mladí, to co zazní z kazatelny, slyší. Aby však normy, které dává Bůh (a my se je nějak snažíme tlumočit) přijali, musí vidět, že ti nejbližší v rodině podle těchto norem žijí a sílu k životu čerpají ze setkání s Kristem. Potom o těchto normách musí jasně slyšet – od rodičů. To je svědectví víry, které je osobní a nedá se vyčíst z knížek. Teprve potom může přijít kněz a když o morálních zásadách mluví, potvrzuje to, co už mladý člověk přijal. Společenství (Církev) je místem rezonance a posily pro boj o tyto normy, boj, který vede každý z nás na svém místě. Ne sám, ale s podporou modlitby všech věřících.

Jestliže se ale život obvyklý ve světě (život na hromádce na koleji, v bytě u přítelkyně) doma mlčky přechází (pro klid v rodině), a radši chválíme snahu dostudovat, získat pozici v zaměstnání, postavit dům, stává se tento normou – „správným pravidlem“ dětí, ne pro jejich svěhlavost, ale proto, že už je pravidlem rodičů (nepleťme se vzdycháním, že „my s tím nesouhlasíme“). Jako jediná křesťanská norma pak často zůstává: „jsi katolík, musíš mít pokřtěné děti“ a „měli byste se vzít v kostele“.

(pokračování str. 2)

Nevyčítám lidem, že pak nechápou, proč od nich chci rozhodnutí se pro život s Bohem, vložit svůj život do rukou Ježíše Krista, chtít se s Ním setkávat ve svátostech. Je mi jich líto, protože z domova chápou křesťanství jako lehce excentrický folklór (s pravidelnou půlroční návštěvou kostela), jehož normou je být pokřtěn a premií parádní svatba v kostele.

Modleme se za sebe navzájem, modleme se za naše obrácení ke Kristu a k síle podle Kristových norem důsledně žít.

K tomu vám na přímlovu Panny Marie, pomocnice křesťanů a svatého Pavla, horlivého apoštola, který dokázal pokorně přiznat své náboženské „šlapání vedle“

žehná P. Marek

Události, změny a úkony duchovní správy v roce 2009

Nechci vás na začátku roku unavovat další úvahou, jen konstatuji, že oproti roku 2008 se v poměru udělování svátostí krom nárůstu počtu udělených pomazání nemocných (skoro jednou tolik – jak pomalu poznáváme terén...) prakticky nic nezměnilo (viz. tabulka). Mší svatých bylo odslouženo 883, pohřbů bylo o 10% méně než předchozí rok.

V polovině roku se vystřídali farní vikáři (kaplani). Po odchodu P. Kamila Vrzála do Uhlířských Janovic přišel z Prahy – Holešovic P. Martin Vlček.

Posun k zefektivnění duchovní správy mělo přinést slučování farností

(k 1. 7. 2009), kdy do našeho „rajónu“ – „velkofarnosti“ krom námi obsluhovaných farností přibyl Vojkov.

Krom Vojkova (kde místo každonedělních je mše svatá pouze jedenkrát za měsíc) se zdá k jiným zásadním změnám dotýkajícím se pastorace díky slučování nedošlo.

S ohlašovaným odchodem arcibiskupa pražského do důchodu očekáváme, že by letos také mohl odejít ze sedlčanské fary P. Stanislav Zápotocký.

S přáním požehnaného roku a s prosbou o modlitbu

vaši P. Marek a P. Martin

Farnost	Křty	První sv. přijímání	Svatby	Pomazání nemocných	Pohřby
Sedlčany	19	4	8	21	39
Kosova Hora	2	6	0	1	4
Jesenice	2	0	0	1	8
Počepice	8	0	0	1	10
Chlum	4	0	1	1	15
Dublovice	0	0	0	0	13
Vojkov	0	0	0	0	2
Celkem	35	10	9	25	91

katolických duchovních Pacem in terris“ v letech 1971 – 1989.)

1960 Prezident Antonín Novotný vyhlásil amnestii, kterou byl propuštěn větší počet politických vězňů, i kněží a řeholníků.

1970 V důsledku ustavení jednotné organizace „Socialistický svaz mládeže“ musela skončit svou činnost skautská organizace Junák, obnovena v roce 1968.

1980 Apoštolským listem „Egregiae virtutis“ z 31. 12. prohlásil papež Jan Pavel II. svatě Cyrila a Metoděje za spolupatrony Evropy (k dřívějšímu patronu sv. Benediktovi).

1990 Federální shromáždění zrušilo dozor státu nad církvemi a státní souhlas k výkonu duchovenské služby.

1990 Po více než 40 letech byly biskupy opět obsazeny všechny české a moravské diecéze.

1990 Poprvé v historii zavítal papež na území našeho státu. Ve dnech 21. – 22. dubna Jan Pavel II. navštívil v Československu Prahu, Velehrad a Bratislavu.

-bn-

Ozvěna z posledních válečných Vánoc v Sedlčanech roku 1944.

Kdo zhlédl výstavu LIDÉ BEZ DOMOVA v Městském muzeu, mohl si alespoň trochu představit dosah vystěhování a dopad na postižené.

Samotné Sedlčany byly rozděleny na část vojenskou a civilní. V té byli jen občané určení k pracem pro potřeby cvičiště. Zaujímala jen část na jih od chrámu sv. Martina, pak nádraží s hostincem, Vyhlídkou. Občanům a vojsku sloužilo pekařství, dva obchůdky, prodejna textilu, kaděfnictví a další hostinec „U Karla IV.“ Na děkanství se tísnila škola, pan děkan přestěhován do Solopysk. V Sedlčanech bohoslužby jen o nedělech.

Vzdor nadějším v dohledný konec války, nálada tísnivá. Jak bude? Z líčení některých, kteří byli propuštěni z pracovního nasazení v západním Německu a Polsku, rostly obavy z možného přechodu front našim krajem, z kobercových náletů – po nichž „hořel i kámen“ – zejména na průmyslové, dopravní i vojenské cíle. A těch na sedlčanskou bylo!

Pracoval jsem se skupinou zedníků v Růžové ulici. Nálet – vlastně přelet. Vojáci „SS“ – bleskově se zbraněmi opustili město. Předpokládali totiž bombardování. My jsme si ale bláhově mysleli, že se nám „nemůže nic stát“. Klidně jsme sledovali přelet bombardérů a počítali je... Pro vaši představu: zastavte se v Růžovce a pohleďte vzhůru! Tenkrát byl celý obzor jako obrovská šachovnice. Políčka ale tvořila 4 motorová letadla. Kam oko dohlédlo. Naštěstí pro nás směřovala kamsi k severovýchodu.

Do této pohnuté nálady zazářil plamen naděje. Zažehla jej jiskra asi 20 letě Hany Leškové – Červenkové. Nápadem – navcičit „malou Rybovku“! Pan děkan Buchil vymohl na velitelství povolení. Dosáhl je s podmínkou, že skončí do západu slunce, kdy začínalo zatemnění.

S dnes těžko představitelným nadšením se do toho dali – rozptýlení zpěváci, muzikanté. Kdekdo se snažil...

V zimním odpoledni onoho Štědrého dne r. 1944 z kůru chrámu zazněla vstupní starodávná koleda „Vzhůru bratři vstávejte...!“ Jako záblesk naděje.

Závěr patřil – jako vždy – písni „Narodil se...“ Ale zněla jako chorál. Mohutně, odhodlaně.

Rozcházelí jsme se do Svatvečerního šera. S nadějí, že příští Vánoce budeme slavit již ve svých domovech, že náš jazyk nezanikne, že přežijeme.

Na nálety, alespoň v tuto chvíli, nikdo moc nemyslel... -si-

Letos si připomeňme ...

880 Papež Jan VIII. zřídil na Moravě arcidiecézi v čele se sv. Metodějem.

1360 – 1370 Vznikl první úplný staročeský překlad Bible.

1420 Bitvou u Sudoměře začalo období husitských válek, ukončené bitvou u Lipan roku 1434.

1620 Bitva na Bílé hoře (8. 11.) znamenala definitivní porážku českých stavů. Po ní se Praha a česká města vzdaly bez boje císaři. Nastala doba rekatolizace.

1670 V exilu v Amsterdamu zemřel (15. 11.) Jan Ámos Komenský, poslední biskup Jednoty bratrské, humanista, teolog a pedagog.

1750 Zemřel vrcholný představitel barokní hudby, skladatel Johann Sebastian Bach, německý luterán, autor také katolických duchovních skladeb.

1780 – 1790 Během své vlády císař Josef II. zrušil v Čechách „přebytečné“ kostely a 71 klášterů, tj. přibližně polovinu dosavadních. Zřídil asi 250 nových farností.

1800 – 1820 Všeobecně se rozšířilo pěstování nové plodiny – brambor. Znamenalo to zásadní zvýšení produkce potravin, a tím zajištění výživy narůstající vrstvy průmyslových dělníků.

1820 Ve Vidni zemřel (15. 3.) sv. Klement Maria Hofbauer-Dvořák, rodák z Tasovic u Znojma, první český kněz řádu redemptoristů, generální vikář této kongregace pro zaalpské oblasti.

1860 V USA zemřel (5. 1.) sv. Jan Nepomuk Neumann, rodák z Prachatic, redemptorista, v letech 1852 – 1860 biskup ve Philadelphii.

1870 V důsledku mezinárodní situace skončil 1. vatikánský koncil (1869-70), vedený papežem Piem IX. Koncil vyhlásil dogma o papežské neomylnosti.

1920 - Skupina římskokatolických kněží, vedená ThDr. Karlem Farským, vyhlásila samostatnou církev československou (od r. 1971 Církev československá husitská).

Katolickou církev opustil téměř milion věřících.

1920 Ve Wadowicích se narodil Karol Wojtyła (18. 5.), v letech 1978 – 2005 papež Jan Pavel II.

1920 Československo navázalo diplomatické styky s Vatikánem.

1940 V londýnském exilu jmenoval prezident Edvard Beneš československou vládu. Jejím předsedou se stal monsignore Jan Šrámek.

1950 –Násilné uzavření klášterů po razii Státní bezpečnosti. Řeholníci potom internováni v kláštřích nucených prací, řeholnice (pokud nepůsobily ve zdravotnictví a sociální oblasti) byly zařazeny do průmyslu. Biskupové byli internováni a někteří odsouzeni v politických procesech spolu s představiteli řádů. V čele diecézi stanuli kapitulní vikáři. Pouze královéhradeckou diecézi vedl do své smrti v r. 1956 biskup Mořic Pícha.

1950 Byly zrušeny diecézní a řádové semináře. Pro Čechy a Moravu zřízena jediná „Cyrilometodějská bohoslovenská fakulta v Praze“, v r. 1953 odsunuta do Litoměřic.

1950 Likvidace řeckokatolické církve v Československu rozhodnutím tzv. „Prešovského soboru“ o sloučení s pravoslavnou církví. Duchovní byli uvězněni nebo přesídleni ze Slovenska do Čech a zařazeni do výroby. Obnovení činnosti řeckokatolické církve povoleno vládou v r. 1968.

1950 Z Prahy byl vypovězen vatikánský chargé d'affaires. Diplomatické styky byly normalizovány až v r. 1990.

1950 Tzv. „vlastenečtí kněží“ vedeni Josefem Plojharem a Alexandrem Horákem založili na Velehradě přípravný výbor „Mírového hnutí katolického duchovenstva“, kolaborujícího s komunistickým režimem. Hnutí bylo rozpuštěno biskupem Františkem Tomáškem r. 1968. (Obdobné „Sdružení

Počepická střecha

Chci touto cestou poděkovat všem dárcům za jejich příspěvky na Počepický kostel – opravu střechy. V pravidelných sbírkách o prvních nedělích v měsíci se v roce 2009 vybralo celkem 59.786,- Kč. Ve veřejné sbírce pořádané obecním úřadem v Počepicích se vybralo 31.035,- Kč. Vaše další dary na kostel činily 46.100,- Kč. Celkem se tak vybralo 136.921,- Kč. Letošní investice do oprav byly ve výši 463.100,- Kč. Na financování se podíleli: Ministerstvo kultury (ORP (50 tis.) OC MK (60 tis.)) celkem 110.000,- Kč, FOP Středočeského kraje (fond obnovy památek) 200.000,- Kč, vlastní zdroje farnosti spolu se sbírkou a s vašimi dary 153.000,- Kč. Podařilo se tak dokončit opravu/výměnu stropních trámů a pozednic s opravou střešní nosné konstrukce v západní části, dále bednění západní střechy a položení nové krytiny na západní straně. Letos bychom rádi dotáhli kompletně jižní stranu, pokračovali na severní straně a provedli ochranný nátěr šindelové báně věže. Vše se ovšem bude odvíjet od množství peněz, které se podaří pro tento rok získat.

S díky P. Marek

Varhany byly jeho radost

Na sklonku minulého roku se naše farnost rozloučila se svým dlouholetým varhaníkem, panem Josefem Švecem, který zemřel ve věku 81 let.

Pocházel z Počepic, koncem války se vyučil v Benešově fotografem a pak byl zaměstnán ve známém ateliéru u Langhanse v Praze. V padesátých letech začal pracovat v Sedlčanech v Růžové ulici, kde vznikla pobočka výrobního družstva Středočeská fotografie. Jako fotograf pracoval v Sedlčanech až do svého odchodu na odpočinek.

Z království vývojek, expozičních hodin a zvětšováků však nejraději odcházel ke královskému hudebnímu nástroji, var-

hanám. Chránová hudba a technika varhanní hry u něj vždy vítězily nad technikou fotolaboratoře. Byly jeho celoživotní láskou. Bez oficiálního hudebního vzdělání si osvojil teoretické znalosti i virtuózní hráčské dovednosti. Stýkal se s mnoha pražskými řediteli kůrů a varhaníky.

Dlouhá léta hrával v kostele v Petrovicích, kde bydlel než se přestěhoval do Sedlčan. Přibližně od poloviny osmdesátých let se stal varhaníkem u svatého Martina. Ale i sousední farnosti si ho rády zvaly, když bylo třeba vysoké úrovně hudby třeba při biskupské návštěvě. Hudba znějící pod jeho rukama se už navždy vytratila k chránové klenbě, možná je zachycena na některých svatebních videozáznamech. Někomu budou připomínat varhaníka pana Švece třeba stárnoucí fotky v albech, nebo ošlapané schody na kostelní kůry. Nesčetněkrát po nich stoupal k milovaným varhanám! Nastaveny na sebe dosahovaly by tyto schody snad až do nebe – k Bohu, kterého svou hrou po celý svůj život chválil a oslavoval.

-red-

Poutní zájezd do Medžugorje

Nechme se pozvat Pannou Marií na tuto pouť, která se může uskutečnit počátkem května 2010, a to na svátek Panny Marie Prostřednice všech milostí (pouť 7. - 14. 5.) a nebo na slavnost Soslání Ducha Svatého (pouť 19. - 25. 5.). Je to předběžné oznámení k zjištění počtu zájemců o tuto pouť. Plánovaná cena za cestu 2.350 Kč, plus ubytování 8 € den/osoba (tj. 40, resp. 32 € za noclezné).

Bližší informace budeme zjišťovat v lednu. Podrobnosti budou projednávány s Otcem Markem.

Zájemci se prosím hlase co nejdříve u S. Háchové a M. Pflégrové.

Sedlčanský děkan František Hrachovec

(4.část)

Za úřadování děkana Hrachovce byly zvelebovány oba sedlčanské kostely, kde se dodnes zachovalo několik památek na jeho dobu. Roku 1922 byl svatomartinskému kostelu věnován stříbrný, silně pozlacený a drahokamy zdobený kalich s patenou. V upomínku na své rodiče jej daroval sedlčanský rodák a toho času budějovický zlatník Blažej Schättinger. V únoru 1924 přijel arcibiskup Kordač světit nové zvony a půl roku nato se děkanství i chrám prvně rozzářily elektrickým světlem. Díky sbírkám bylo do kostela umístěno 231 žárovek, z toho 80 na hlavní oltář. Svítily poprvé 24. srpna 1924 při tiché mši zdejšího rodáka, redemptoristy Václava Janouška. I v dalších letech přibývalo darů, sedlčanský továrník Jaroslav Gärtner věnoval do kostela roku 1928 sošku sv. Terezie od Ježíše, která byla umístěna do oblouku mezi lodí a cyrilometodějskou kaplí.

Léta Páně 1925 přišel do Sedlčan P. František Bučil a téhož roku se vyplnilo dlouholeté přání pana děkana: Sedlčany navštívila svatá misie. Účastí překonala obě misie předcházející (1892 jezuitská s obnovou 1895, 1910 dominikánská). Otcové redemptoristé působili jak při kostele, v němž 6. března zasvětili osadu ochraně P. Marie, tak i po městě a okolních vsích, kam chodili navštěvovat nemocné. Jak psaly noviny: *Zlatým hřebem sv. misii byl velkolepý průvod se sv. křížem po Velkém náměstí a Tábořskou ulicí, v přesných čtyřstupech ubíralo se přes 3.500 účastníků. Ještě ve dvě hodiny až do tří zuřila sněhová smršť, když rázem třetí hodiny zazářilo slunko na modré obloze!* Misijní kříž byl na památku zavěšen na vítězném oblouku proti kazatelně. O tři měsíce později přijel do Sedlčan arcibiskup Kordač a provedl zde po 11

letech generální visitaci s biřmováním.

Velký ohlas měly svatojánské a svatováclavské slavnosti roku 1929. Z uspořádané sbírky byla roku 1930 u hřbitova postavena jubilejní svatováclavská kaple se sochou, posvěcená 16. května 1931.

-tz-

Vánoce 2009

Pro mne osobně a pro moji rodinu měly tyto Vánoce ještě jeden zvláštní rozměr. Největší radost jsme měli ze vzácného daru, který neseženete v žádném supermarketu na světě, totiž, že jsme slavili svátky narození Krista zase spolu. Což nebylo vůbec samozřejmé. Když jsem 20. prosince 2008 v noci zkolabovala a při pádu v kuchyni si způsobila rozsáhlé poranění mozku, ocitla jsem se postupně několikrát v ohrožení života a lékařské prognózy byly všelijaké. A pokud mohly nastat nějaké komplikace (byť méně pravděpodobné), tak nastaly. Na druhé straně bylo ještě méně reálnější, že rozsah mozkového poranění a několik prodělaných operací zůstane bez závažných následků. Ostatně již to, že vás někdo uprostřed noci nalezne se zapadlým jazykem a poskytnete vám bezprostředně první pomoc, je to nejméně pravděpodobné, chcete-li – téměř nemožné. A vrcholem všeho bylo, že po všech možných infekcích a dýchacích potížích jsem byla odpojena od umělé plicní ventilace a tím došlo k zásadnímu obratu v mém zdravotním stavu v neděli 12. 4. 2009, v době, kdy v Sedlčanech probíhala Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, při které zaznělo ve velikonoční sekvenci i toto: „Střetly se v divném souboji život a smrt. Je po boji. Ten, který zemřel, z mrtvých vstal, aby nám věčně kraloval.“

Měřeno lidskými měřítky – nemožné nebo neskutečné. Nicméně Hospodin s námi učinil velké věci. Zaradovali jsme se. A tady myslím, že je to především zásluhou mojí rodiny. A teď nemám

na mysli jen tu svoji, ale především tu v širším slova smyslu, do které všichni patříme, protože jsme pokřtěni v jednom Duchu. Nepřestávám být dojatá z toho, kolik lidí se za mé uzdravení tolik modlilo a prosilo. Pokud bych mohla, nejraději bych každému z Vás poděkovala osobně. Ale protože to možné není, využívám i této příležitosti, abych s hlubokou vděčností všem, i když vás třeba osobně neznám, moc a moc poděkovala alespoň touto cestou. Velmi si toho vážím a na oplátku se za vás modlím také.

S úctou a vděčností Marie Soukupová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2010

Milí farníci, s potěšením vám chci oznámit, že naše letošní Tříkrálová sbírka, na kterou jste přispěli a mnozí se účastnili jako koledníci se vydařila! Jako jeden z koledníků jsem si letos silněji uvědomil, že se v první řadě tak nejedná o množství peněz, které se vyberou na nějaký dobrý účel, ale o radost vyjít ze sebe, radost z dávání a radost ze setkání. Tato radost spojená se zpěvem tříkrálové koledy přináší požehnání zviditelněné nápisem nade dveřmi: K+M+B 2010 – Christus Mansionem Benedicat – *Kristus ať požehná tento příbytek!*

Celkem se vykoledovalo 80.164 Kč. (Sedlčany 32.238 Kč, Chlum u Sedlčan 24.696 Kč, Počepice 10.612 Kč, Dublovice 2.864 Kč Luhy 2.163 Kč a Kosova Hora 7.318 Kč) Oproti loňským deseti kolednickým skupinkám se letos zúčastnilo skupin devatenáct. Nově chodili koledníci v Dublovicích a Tříkrálová sbírka letos proběhla pod hlavičkou Charity i na Chlumu – Nařovicích a v Křepenicích (loni v režii obce). Koledníci koledovali podle svých možností od 3. do 10. ledna.

Výnos sbírky bude rozdělen následovně: Na projekty do zahraničí: Stavba základní školy v Kitule – Uganda.

(Výstavba začala v květnu 2009 a plánované dokončení je v únoru 2010. Kapacita školy je 400 studentům v 8 třídách – od předškolní výuky po závěrečnou 7. třídu. Ve škole bude také centrem osvěty i pro okolní komunitu. Zároveň se stane centrem pro děti, které se z různých důvodů formálního vzdělávání neúčastní.) Podpora chudých dětí v Bělorusku. *(Projekt pomoci dětem je realizován ve spolupráci s běloruskými diecézními Charitami v Grodnu a Vitebsku).*

V diecézi: k stavebním úpravám charitního domu pro seniory v Mukařově *(Kapacita domu je 42 lůžek, dům je přístupný i pro imobilní osoby, poskytuje se zde celá řada sociálních služeb určených seniorům.)* a k provozu azylového domu sv. Terezie v Praze 8 Karlíně. *(Dům poskytuje krátkodobé i dlouhodobé ubytování mužům i ženám bez domova. Kapacita je 50 lůžek. Součástí nabízených služeb je také charitní poradna pro lidi v nouzi.)*

Naše farnost – jako místní organizátor sbírky – bude žádat část z vybraných peněz (65%) na naše projekty: příspěvek na nákup pece pro keramickou dílnu při ZŠ Chlum, příspěvek na vybudování bezbariérového přístupu do sociálně terapeutické dílny v Sedlčanech (MELA o.p.s.) – pomoc lidem s mentálním nebo kombinovaným postižením, zakoupení tabule pro volnočasové aktivity „Tygrů z fary“ v Kosově Hoře.

Na poděkování koledníkům i těm, kteří přispěli do Tříkrálové sbírky, se v neděli 10. ledna 2010 uskutečnil Tříkrálový koncert v kostele Jana Křtitele v Počepicích. Pro nepřízeň počasí byl hlavně pro počepické a stal se tak krásným komorním koncertem. Děkujeme zpěvákům Sedlčanského chrámového sboru a vám všem, kteří jste přispěli, za vaši štědrost a velkorysost.

Pán Bůh zaplať!

Vaši kněží P. Marek a P. Martin